

Lov om nukleare anlæg (atomanlæg) (Atomanlægsloven)

Find yderligere om loven på følgende websteder:

[Juridisk antikvariat](#)

og

[SAXO](#) og [Bog&Ide](#)

VI FREDERIK DEN NIENDE, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel I.

Definitioner m.v.

§ 1. I denne lov forstås ved:

- a) nukleart brændsel:

spalteligt stof bestående af uran eller plutonium i metallisk form, i legering eller kemisk forbindelse, samt andet spalteligt stof, som efter statsministerens bestemmelse skal anses som nukleart brændsel;

- b) radioaktivt produkt:

radioaktivt stof - herunder affald - som er dannet eller er blevet radioaktivt ved bestråling i forbindelse med fremstilling eller udnyttelse af nukleart brændsel, med undtagelse af

- 1) nukleart brændsel,
- 2) radioisotoper, som er uden for et nukleart anlæg, og som anvendes til eller er bestemt for industrielt, kommercielt, jordbrugsteknisk, medicinsk eller videnskabeligt formål;
- c) nuklear substans:
 - 1) nukleart brændsel med undtagelse af naturligt uran og uran, som indeholder mindre af isotopen uran 235 end naturligt uran;
 - 2) radioaktivt produkt;
- d) nukleart anlæg eller anlæg:
 - 1) reaktoranlæg,
 - 2) fabrik til fremstilling eller behandling af nuklear substans,

- 3) fabrik til adskillelse af isotoper i nukleart brændsel,
- 4) fabrik til oparbejdning af bestrålet nukleart brændsel,
- 5) anlæg til opbevaring af nuklear substans, bortset fra midlertidig opbevaring under transport, samt
- 6) efter statsministerens bestemmelse andet anlæg, hvori der findes nukleart brændsel eller radioaktivt produkt;
- e) indehaver af nukleart anlæg:

den, som af statsministeren er godkendt som indehaver af nukleart anlæg her i riget,

eller i mangel af sådan godkendelse den, der driver anlægget,

eller - for så vidt angår anlæg i anden konventionsstat - den, som er ansvarlig for anlægget efter lovgivningen i den stat, hvor anlægget ligger;

- f) nuklear ulykke:

en skadevoldende hændelse eller række af hændelser med samme oprindelse, som er fremkaldt ved, eller hvis skadevirkninger helt eller delvis beror på radioaktive egenskaber eller en forening af radioaktive og giftige, eksplosive eller andre farlige egenskaber ved nukleart brændsel eller radioaktivt produkt;

- g) erstatningskonventionen:

den i Paris den 29. juli 1960 undertegnede konvention om ansvar over for tredjemand på den nukleare energis område;

- h) konventionsstat:

stat, der har tiltrådt erstatningskonventionen.

§ 2. Nukleart anlæg eller brændsel samt radioaktivt produkt, som kun frembyder ringe fare, kan efter statsministerens bestemmelse helt eller delvis undtages fra bestemmelserne i denne lov.

§ 3. Statsministeren kan bestemme, at en virksomhed, der omfatter flere af de i § 1, litra d, nævnte indretninger, skal anses som et nukleart anlæg.

Kapitel II.

Nukleare anlæg og nukleart drevne transportmidler.

Adgangen til at drive nukleare anlæg.

§ 4. Nukleare anlæg må kun bygges og drives med statsministerens godkendelse.

Stk. 2. Godkendelse må ikke meddeles, hvor dette skønnes betænkeligt af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige almene interesser.

§ 5. Godkendelsen skal angive den efter kapitel III ansvarlige indehaver. Den kan begrænses til at gælde for en bestemt tid og er betinget af, at indehaveren tegner og opretholder sådan forsikring som nævnt i § 25 eller stiller sikkerhed i overensstemmelse med § 28.

Stk. 2. Godkendelsen meddeles på de vilkår, som findes påkrævede af hensyn til sikkerheden og andre væsentlige almene interesser.

Stk. 3. Som vilkår for godkendelsen kan stilles krav om, at der i tilfælde af virksomhedens ophør træffes sådanne foranstaltninger, som statsministeren måtte finde fornødne for at sikre, at anlægget efter driftens ophør ikke frembyder fare for den almene sikkerhed, og at forsikring eller anden sikkerhed for opfyldelsen af indehaverens ansvar i medfør af kapitel III opretholdes, så længe det anses for påkrævet.

Stk. 4. Vilkår kan ændres, og nye vilkår kan opstilles, såfremt dette findes påkrævet af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige almene interesser.

§ 6. En meddelt godkendelse kan kaldes tilbage,

- 1) såfremt væsentlige forudsætninger for godkendelsen viser sig ikke at have været til stede,
- 2) såfremt der sker væsentlig eller gentagen tilsidesættelse af opstillede vilkår, eller
- 3) såfremt hensynet til sikkerheden eller anden tvingende grund i øvrigt kræver standsning eller nedlæggelse af anlægget.

§ 7. Anlægget er såvel under bygningen som under driften undergivet tilsyn af atomenergikommissionen og sundhedsstyrelsen.

Stk. 2. De nævnte myndigheder har til enhver tid adgang til anlægget og kan fordre sig meddelt enhver oplysning af betydning for udøvelsen af tilsynet. De kan meddele pålæg, som er fornødne for at sikre overholdelse af vilkårene for godkendelsen af anlægget, eller som i øvrigt skønnes nødvendige af sikkerhedsmæssige grunde, ligesom de i påtrængende tilfælde af sikkerhedsmæssige grunde kan forlange brugen af anlægget standset for en vis tid.

Stk. 3. Nærmere regler om udøvelsen af tilsynet fastsættes af statsministeren.

Kontrol med den fredelige udnyttelse af nukleare anlæg m.v.

§ 8. Hvor internationale aftaler foreskriver kontrol med, at nukleare anlæg m.v. alene bruges til fredelige formål, kan statsministeren give de til gennemførelse heraf fornødne forskrifter, herunder om, at de personer, som udøver den i aftalerne omhandlede kontrol, har adgang til anlæggene for at foretage fornødent eftersyn.

Nukleart drevne transportmidler.

§ 9. Statsministeren kan fastsætte bestemmelser om tilstedeværelsen og benyttelsen af nukleart drevne transportmidler på dansk territorium, herunder om nukleart drevne skibes besejling af danske farvande og adgang til danske havne og om, efter hvilke regler eventuelt opståede skader som følge af nukleare ulykker skal erstattes.

Kapitel III.

Erstatning og forsikring.

Reglernes område.

§ 10. Bestemmelserne i dette kapitel omfatter ikke reaktor, som benyttes i fartøj eller andet transportmiddel, jfr. dog § 9.

§ 11. Skade forvoldt ved en nuklear ulykke indtruffet i en stat, der ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, kan ikke af skadelidende kræves erstattet efter reglerne i dette kapitel. Det samme gælder med hensyn til skade, som er opstået i en sådan stat, medmindre skaden er forvoldt ved en nuklear ulykke, som er indtruffet her i riget, og for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget er ansvarlig. Er indehaveren af et anlæg i en anden konventionsstat ansvarlig, gælder de i denne stat fastsatte regler om erstatningspligtens territoriale udstrækning.

Stk. 2. Såfremt en stat, der ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, har retsregler, hvorefter der ikke eller i ringere omfang end efter dansk ret ydes erstatning for skade, som ved en nuklear ulykke opstår her i riget, kan det ved kongelig anordning bestemmes, at tilsvarende regler skal gælde med hensyn til erstatning for skade, som ved en nuklear ulykke opstår i den pågældende stat. 12. Det kan ved kongelig anordning bestemmes, at en stat, som ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, ved anvendelsen af reglerne i dette kapitel helt eller delvis skal ligestilles med konventionsstater.

Anlægsindehaverens ansvar.

§ 13. Indtræder en nuklear ulykke i et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, er anlæggets indehaver pligtig at erstatte den derved forvoldte skade.

Stk. 2. Skade forvoldt ved nuklear ulykke under transport af nuklear substans erstattes efter reglerne i §§ 14 og 15.

Stk. 3. Forvoldes en nuklear ulykke i øvrigt af nuklear substans, som ikke på ulykkestidspunktet findes i et anlæg, men som kommer fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, skal skaden erstattes af dette anlægs indehaver. Er stoffet overgået i en anden anlægsindehavers besiddelse, påhviler erstatningspligten dog denne.

Særlige regler om transport.

§ 14. Indtræder en nuklear ulykke under forsendelse af nuklear substans fra et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, er indehaveren af anlægget med den af § 11 følgende begrænsning pligtig at erstatte den ved ulykken forvoldte skade. Indtræder ulykken, efter at stoffet er overtaget af indehaveren af et andet anlæg her i riget eller i anden konventionsstat, påhviler erstatningspligten dog denne anlægsindehaver.

Stk. 2. Sendes stoffet fra en afsender i en stat, som ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, til et anlæg her i riget eller i anden konventionsstat med billigelse af dette anlægs indehaver, er denne med den af § 11 følgende begrænsning pligtig at erstatte skade forvoldt ved nuklear ulykke, der indtræder under transporten.

Stk. 3. Anlægsindehaverens ansvar efter denne paragraf omfatter foruden selve transporten af stoffet også midlertidig opbevaring af dette under transport.

§ 15. På begæring af den fragtfører, der udfører en transport som nævnt i § 14, kan justitsministeren tillade, at den pågældende i stedet for indehaveren af et anlæg her i riget skal være ansvarlig for skade som følge af nuklear ulykke, der måtte indtræffe under transporten. Sådant tilladelse må kun meddeles, såfremt anlægsindehaveren har samtykket deri og ansøgeren har godtgjort, at der er tegnet forsikring i overensstemmelse med § 25 eller stillet sikkerhed efter § 28. Er tilladelse meddelt, skal bestemmelserne om anlægsindehaverens ansvar i stedet finde anvendelse på den, der har overtaget transporten. Dette gælder også, såfremt en anlægsindehavers ansvar ifølge tilsvarende lovgivning i anden konventionsstat er overført til nogen anden end indehaveren.

Ansvarsgrundlaget.

§ 16. Anlægsindehaveren er erstatningspligtig efter bestemmelserne i dette kapitel, selv om skaden er hændelig.

Stk. 2. Ansvar efter disse bestemmelser indtræder dog ikke, såfremt den nukleare ulykke skyldes væbnet konflikt, invasion, borgerkrig eller oprør.

Undtagne skader.

§ 17. Erstatning i medfør af dette kapitel ydes ikke for skade, der forvoldes på anlægget eller på ting, der findes på anlæggets område i indehaverens varetægt eller under hans kontrol i forbindelse med anlæggets brug.

Stk. 2. Sådant erstatning ydes heller ikke for skade, der i de i § 14 omhandlede tilfælde tilføjes det transportmiddel, hvori den nukleare substans fandtes, da ulykken fandt sted. Påhviler ansvaret indehaveren af et anlæg i anden konventionsstat, gælder dog herom bestemmelserne i denne stats lovgivning.

Skadelidendes egen skyld.

§ 18. Har skadelidende forsætligt eller uagtsomt medvirket til skaden, kan erstatningen nedsættes eller bortfalde, medmindre han kun har udvist ringe uagtsomhed.

Stk. 2. Erstatningen kan ligeledes nedsættes eller bortfalde, såfremt den skadelidende ulovligt har sat sig i besiddelse af eller befattet sig med det skadevoldende stof.

Udelukkelse af krav mod andre end indehaveren.

§ 19. Såfremt indehaveren af et nukleart anlæg er erstatningspligtig for skade i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, kan skadelidende ikke rejse erstatningskrav mod andre end indehaveren. Kan kravet efter indehaverens død eller virksomhedens ophør ikke rettes mod indehaveren eller hans bo, kan det gøres gældende mod forsikreren eller den, der har stillet anden sikkerhed. Dette krav berøres ikke af præklusiv indkaldelse af indehaverens kreditorer.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 afskærer ikke erstatningskrav, som kan støttes på international overenskomst om skade i transportforhold, såfremt overenskomsten var i kraft eller åben for undertegning, ratifikation eller tiltrædelse den 29. juli 1960.

Regres mod indehaveren.

§ 20. Enhver, som i medfør af § 19, stk. 2, eller i medfør af lovgivningen i en stat, som ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, er pligtig at betale erstatning for skade forvoldt ved en nuklear ulykke, kan inden for den efter § 21 gældende begrænsning kræve skadesløsholdelse af anlægsindehaver, som er ansvarlig for skaden efter bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 2. Er anlægsindehaveren på grund af bestemmelserne i § 11 ikke ansvarlig over for skadelidende efter reglerne i dette kapitel, har den, som er ifaldet erstatningsansvar i anledning af ulykken, og som har sit hovedforretningssted i en konventionsstat eller er i tjeneste hos en person, der opfylder denne betingelse, tilsvarende krav som i stk. 1 nævnt på at blive holdt skadesløs af anlægsindehaveren. Ved transport af nuklear substans til modtager i en stat, der ikke har tiltrådt erstatningskonventionen, kan skadesløsholdelse dog ikke kræves, såfremt ulykken er indtruffet, efter at materialet er udladet fra det transportmiddel, med hvilket det er ankommet til den nævnte stat. Ved transport af nuklear substans fra afsender i en stat, der ikke har tiltrådt konventionen, kan skadesløsholdelse ikke kræves, dersom ulykken er indtruffet, inden materialet er indladet i det transportmiddel, der skal udføre transporten fra den fremmede stat.

Stk. 3. Det i stk. 1 og 2 nævnte krav mod anlægsindehaveren bortfalder i det omfang, hvori den, der fremsætter kravet, selv er ansvarlig over for indehaveren i medfør af § 23.

Begrænsning af indehaverens ansvar.

§ 21. Det samlede ansvar for skader, der er en følge af en og samme nukleare ulykke, er for indehavere af anlæg her i riget begrænset til 70 millioner kroner. Justitsministeren kan dog i særlige tilfælde under hensyn til anlæggets størrelse og art, omfanget af transport, som omfattes af ansvaret, og omstændighederne i øvrigt fastsætte en andet størstebeløb, dog ikke under 35 millioner kroner. For anlæg i anden konventionsstat gælder den i vedkommende stats lovgivning fastsatte ansvarsbegrænsning.

Stk. 2. Begrænsningen i stk. 1 gælder ikke procesrenter og sagsomkostninger.

§ 22. Er indehaverne af flere anlæg erstatningspligtige for samme skade efter reglerne i dette kapitel eller anden konventionsstats lov, hæfter indehaverne solidarisk over for skadelidende, men hver enkelt indehaver kun inden for det størstebeløb, der efter § 21 gælder for ham. Sker ulykken under transport af nuklear substans, kan indehavernes samlede hæftelse dog ikke overstige det største ansvarsbeløb, som efter § 21 gælder for nogen af dem.

Stk. 2. Mellem indehaverne indbyrdes skal ansvaret fordeles under hensyn til hvert anlægs andel i skaden og omstændighederne i øvrigt.

Anlægsindehaverens regres.

§ 23. Er en skade, for hvilken indehaveren af et nukleart anlæg er erstatningspligtig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, forvoldt med forsæt, har

anlægsindehaveren krav på at blive holdt skadesløs af den eller de enkeltpersoner, der forsætligt har hidført skaden. Anlægsindehaveren har også krav på skadesløsholdelse, for så vidt sådan ret udtrykkelig er indrømmet ham ved aftale.

Stk. 2. Har en fragtfører uden samtykke af den i medfør af § 14 ansvarlige anlægsindehaver transporteret nuklear substans gennem konventionsstat, hvor anlægsindehaveren er undergivet en højere ansvarsbegrænsning end nævnt i § 21, og er indehaveren som følge heraf ifaldet erstatningsansvar ud over det i § 21 nævnte maksimum, kan indehaveren kræve det overskydende beløb erstattet af fragtføreren. Dette gælder dog ikke, såfremt transporten gennem den pågældende stat er sket for at redde liv eller ejendom eller er forårsaget af forhold uden for fragtførerens kontrol.

Stk. 3. Bortset fra de i § 22, stk. 2, og i denne paragrafs stk. 1 og 2 hjemlede krav har anlægsindehaveren ikke ret til at få de erstatningsbeløb, han har udredet, dækket af tredjemand.

Forældelse.

§ 24. Krav på erstatning eller skadesløsholdelse hos indehaveren af et nukleart anlæg i medfør af bestemmelserne i dette kapitel forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908.

Stk. 2. Er forældelse ikke indtrådt efter disse regler, bortfalder kravet dog 10 år efter den hændelse, som har forvoldt skaden, jfr. § 1, litra f, medmindre det forinden er anerkendt af indehaveren eller skadelidende har foretaget retsligt skridt til dets gennemførelse. Er skaden forårsaget af nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet og ikke på ny bragt til stede på ulykkestidspunktet, skal 10 års fristen regnes fra tidspunktet for fjernelsen, tabet eller opgivelsen.

Stk. 3. I tilfælde, hvor det bestemmes af den i erstatningskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol, om retssag skal anlægges her i riget, jfr. § 33, stk. 3, indtræder forældelse efter stk. 1 og 2 dog ikke, såfremt der

enten forud for den internationale domstols afgørelse rejses sag i en af de stater, mellem hvis domstole den internationale domstol kan vælge,

eller rettes henvendelse til den kompetente myndighed i vedkommende stat om at foranledige en afgørelse fra den internationale domstol,

forudsat at disse handlinger foretages, inden forældelse er indtrådt efter vedkommende konventionsstats lovgivning. I disse tilfælde skal sag anlægges her i riget inden det tidspunkt, som den internationale domstol måtte fastsætte.

Forsikring og sikkerhedsstillelse.

§ 25. Indehaveren af et nukleart anlæg her i riget skal tegne og opretholde en forsikring, der skal godkendes af justitsministeren, til dækning af krav på erstatning eller skadesløsholdelse, som inden for begrænsningen efter § 21 kan gøres gældende mod indehaveren i medfør af dette kapitel eller anden konventionsstats lov, som efter erstatningskonventionen kommer til anvendelse. Der kan godkendes særskilt forsikring til dækning af ansvar for nukleare ulykker, som indtræffer under transport.

§ 26. Ophører en aftale om forsikring som i § 25 nævnt, uden at ny forsikring er trådt i kraft, skal forsikrerens vedblive at hæfte for skade, der skyldes nuklear ulykke, som indtræffer inden 2 måneder efter, at forsikrerens skriftligt har underrettet justitsministeren om aftalens ophør. Angår forsikringen skade forvoldt under transport, vedbliver forsikrerens hæftelse dog, indtil transporten er tilendebragt.

§ 27. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om de i § 25 nævnte forsikringer.

§ 28. Forsikringspligten gælder ikke for anlæg, for hvilke ansvaret påhviler staten.

Stk. 2. Justitsministeren kan fritage indehaveren af et anlæg for forsikringspligt, mod at der stilles en efter ministerens skøn lige så betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Stilles sikkerheden af en anden end anlægsindehaveren, finder lovens regler om forsikring tilsvarende anvendelse.

Statens ansvar.

§ 29. Staten er over for skadelidende pligtig til inden for den efter § 21 gældende grænse at udrede erstatninger, for hvilke indehaveren af et nukleart anlæg her i riget er ansvarlig i medfør af dette kapitel eller tilsvarende regler i anden konventionsstat, for så vidt erstatningerne ikke har kunnet afholdes af indehaverens forsikring eller anden sikkerhed.

§ 30. Er et erstatningskrav for skade, der her i riget er forvoldt ved en nuklear ulykke, for hvilken indehaveren af et nukleart anlæg her i riget er ansvarlig, bortfaldet i medfør af § 24, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelse i anden konventionsstats lov, udredes erstatningen af staten. Kravet mod staten kan kun gøres gældende, såfremt det er undskyldeligt, at retsligt skridt mod indehaveren ikke er foretaget, inden hans ansvar er bortfaldet efter de nævnte bestemmelser. Kravet forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 og senest 30 år efter det i § 24, stk. 2, angivne tidspunkt. Dersom andre skadelidendes krav ikke er blevet helt dækket på grund af den i § 21 nævnte ansvarsbegrænsning, jfr. § 31, nedsættes erstatningen fra staten på tilsvarende måde. *Stk. 2.* Erstatning efter reglerne i stk. 1 ydes under forudsætning af gensidighed også for skade opstået i anden stat. Det kan endvidere ved kongelig anordning bestemmes, at erstatning skal ydes for skade opstået uden for folkeretligt anerkendt statsområde.

Erstatningsfordeling og statstilskud.

§ 31. Dersom det må forudses, at de skader, som er forårsaget af en nuklear ulykke, for hvilken indehaveren af et anlæg her i riget bærer ansvaret, overstiger det i § 21 nævnte maksimum, skal indehaveren uopholdeligt give meddelelse til justitsministeren. Denne kan bestemme, at der i et tidsrum af indtil 6 måneder kun må udbetales en nærmere fastsat brøkdel af de skyldige erstatningsbeløb. Det påhviler endvidere justitsministeren om fornødent at foranledige, at der for folketinget fremsættes et lovforslag om, hvilke forholdsregler der bør træffes for at sikre, at erstatningskravene så vidt muligt dækkes forholdsmæssigt, og om og i bekræftende fald med hvilke midler der af staten skal ydes tilskud til ikke dækket skade.

Stk. 2. Dersom erstatningspligten påhviler indehaveren af et anlæg, som ikke er beliggende her i riget, finder reglerne i stk. 1 tilsvarende anvendelse, såfremt erstatningssag kan anlægges her i riget i medfør af § 33.

Statens regres.

§ 32. Beløb, som staten har udredet i medfør af §§ 29-31, kan, såfremt skaden er forvoldt med forsæt, kræves erstattet af den eller de enkeltpersoner, som forsætligt har hidført skaden.

Stk. 2. Beløb udredet i medfør af § 29 kan endvidere kræves erstattet

- 1) af den, som i egenskab af forsikrer eller garant eller i øvrigt ved udtrykkelig aftale har påtaget sig ansvar for skaden, jfr. § 23, stk. 1, 2. punktum,
- 2) af anlægsindehaver, der i medfør af § 22, stk. 1, er medansvarlig for skaden, i det omfang, hvori ansvaret i medfør af § 22, stk. 2, falder på ham,
- 3) af anlægsindehaveren selv, dersom udgiften skyldes, at han ikke har tegnet og opretholdt behørigt godkendt forsikring eller anden sikkerhed, eller at sikkerheden har vist sig usolid.

Danske domstoles kompetence.

§ 33. Sag imod indehaveren af et nukleart anlæg - eller i det i § 19, stk. 1, 2. punktum, nævnte tilfælde mod forsikrer eller garant - om erstatning for skade eller om skadesløsholdelse i medfør af dette kapitel, kan anlægges her i riget,

- 1) såfremt kravet rettes mod indehaveren af et anlæg, der er beliggende her, eller
- 2) såfremt den nukleare ulykke er sket under transport og i sin helhed her i riget.

Stk. 2. Reglen i stk. 1, nr. 1, finder dog ikke anvendelse, dersom ulykken er sket under transport og i sin helhed på en enkelt anden konventionsstats territorium.

Stk. 3. Såfremt kravet rettes både mod indehaveren af et anlæg her i riget og indehaveren af et anlæg i anden konventionsstat, kan sag kun anlægges her i riget i medfør af stk. 1, nr. 1,

- a) i tilfælde af transport, dersom det transportmiddel, hvormed den nukleare substans på ulykkens tidspunkt befordredes, var indregistreret her i riget, eller hvis det af den i erstatningskonventionens artikel 17 nævnte internationale domstol bestemmes, at sag skal anlægges her;
- b) i andre tilfælde efter bestemmelse af den under a) nævnte domstol.

Stk. 4. Er kravet alene rettet mod indehaveren af et anlæg her i riget, kan denne kræve reglerne i stk. 3 bragt i anvendelse, såfremt han godtgør, at kravet også kan rettes mod anlægsindehaver i anden konventionsstat.

Stk. 5. Begæring om foreliggelse for den i konventionens artikel 17 nævnte internationale domstol af spørgsmålet om, i hvilken stat sag skal anlægges, rettes til justitsministeren.

Fuldbyrdelse af udenlandske domme.

§ 34. Domme om erstatning for skade, der er opstået ved en nuklear ulykke, kan inden for den i § 21 nævnte begrænsning fuldbyrdes her i riget, såfremt de med hjemmel i erstatningskonventionens artikel 13 er afsagt af domstolene i en konventionsstat og kan

fuldbyrdes i den stat, hvor afgørelsen er truffet. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på domme, som kun har foreløbig eksekutionskraft.

Stk. 2. Begæring om fuldbyrdelse af de i stk. 1 nævnte udenlandske domme fremsættes for justitsministeren. Begæringen skal ledsages af en bekræftet udskrift af dommen og en erklæring fra myndighederne i vedkommende stat om, at dommen hjemler krav på erstatning for skade i henhold til bestemmelserne i konventionen, samt at den kan fuldbyrdes i den stat, hvor den er afsagt. Justitsministeren kan kræve, at udskriften og erklæringen skal være ledsaget af en bekræftet oversættelse.

Stk. 3. Tilsvarende regler finder anvendelse på forlig, der er indgået eller bekræftet for de nævnte domstole.

Certifikater.

§ 35. Når nuklear substans sendes fra eller til et anlæg her i riget under sådanne omstændigheder, at anlægsindehaveren i medfør af § 14 vil være ansvarlig for skade, der forvoldes under forsendelsen, skal han forsyne fragtføreren med et certifikat, som udstedes af forsikreren eller den, som i medfør af § 28 har stillet anden sikkerhed til dækning af erstatningspligten, eller på disses vegne. Fragtføreren må ikke påbegynde transporten, forinden han har modtaget certifikatet.

Stk. 2. Certifikatet skal indeholde navn og adresse på den ansvarlige anlægsindehaver, oplysning om det stof og den transport, som sikkerheden omfatter, samt om sikkerhedens beløb, art og varighed. Det skal endvidere være forsynet med attestation fra atomenergikommissionen om, at den i certifikatet nævnte anlægsindehaver er indehaver af et nukleart anlæg i erstatningskonventionens forstand.

Stk. 3. Den, som udsteder certifikatet eller den, på hvis vegne det er udstedt, hæfter for rigtigheden af certifikatets oplysninger om anlægsindehaverens navn og adresse og sikkerhedens beløb, art og varighed.

Kapitel IV.

Forholdet til andre love, straffe- og slutningsbestemmelser.

§ 36. Personer, der er beskæftiget ved et nukleart anlæg og er omfattet af en af vedkommende ansvarlige indehaver i henhold til lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde tegnet ulykkesforsikring, har kun krav på erstatning efter denne lov i det omfang, hvori deres tab ikke er dækket gennem forsikringen. Forsikringsselskabet kan uanset bestemmelsen i § 4 i ulykkesforsikringsloven ikke afkræve anlægsindehaveren erstatningsydelse, som selskabet har udbetalt til sådanne personer.

§ 37. Bestemmelserne i sundhedslovgivningen, herunder lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m.v. af radioaktive stoffer, og i arbejderbeskyttelseslovgivningen berøres ikke af denne lov.

§ 38. Med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år straffes den, som uden godkendelse bygger eller driver et nukleart anlæg, eller som undlader at efterkomme de for godkendelsen gældende betingelser eller vilkår. På samme måde straffes den, der meddeler urigtige eller vildledende

oplysninger til brug ved behandling af spørgsmål om godkendelse eller lempelse af betingelser eller vilkår for godkendelsen, eller som i forbindelse med ansøgning herom fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse. Begås lovovertrædelsen uagtsomt, er straffen bøde eller hæfte.

Stk. 2. Med bøde eller hæfte straffes den, som undlader at efterkomme krav, som i medfør af § 7 stilles af tilsynsmyndighederne, eller som meddeler tilsynsmyndighederne urigtig oplysning eller overtræder bestemmelserne i §§ 25, 31, stk. 1, 1. punktum, og 35, stk. 1.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges i medfør af denne lov, kan fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges anlæggets indehaver bødeansvar, selv om lovovertrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan bødeansvar pålægges selskabet som sådant. For bødeansvar i medfør af bestemmelsen i dette stykke fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 39. Sager om overtrædelse af denne lov eller i medfør af loven givne forskrifter behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kapitel 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler finder anvendelse i de pågældende sager i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge.

§ 40. Loven træder i kraft den 1. juli 1962.

Stk. 2. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. Indehavere af nukleare anlæg, som er i drift ved lovens ikrafttræden, skal inden 3 måneder fra ikrafttrædelsesdagen indgive andragende til statsministeren om anlæggets godkendelse.

Stk. 4. I tiden, indtil erstatningskonventionen i medfør af dennes artikel 19 træder i kraft, finder reglerne i denne lov om ansvar for nukleare ulykker kun anvendelse på ulykker, der sker på dansk territorium.

Givet på Christiansborg Slot, den 16. maj 1962.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl.

FREDERIK R.

Hans Hækkerup.